

З надією на краще майбутнє сумлінно трудиться колектив СФГ «Поляна»

П'ятнадцять років тому очолила колектив СФГ «Поляна» В. В. Онищук. За цей час ця ініціативна, працьовита і мудра жінка багато зробила для того, щоб у часи економічної нестабільності господарство залишилося на плаву, а його працівники мали необхідний соціальний захист – заробітну плату, трудовий стаж, пенсійне страхування. Нині СФГ «Поляна» – краще серед фермерських господарств району, а його голову В. В. Онищук за самовіддану працю відзначено високою державною нагородою, орденом Княгині Ольги. Нещодавно, перебуваючи в Полянках у службовому відрядженні, я з приємністю зустрівся і поспілкувався з Валентиною Василівною в кабінеті, де вона разом з працівниками бухгалтерії підбивала підсумки роботи колективу у 2016 році. Прошу розповісти про них й читачам нашої газети.

- Торік ми вирощували на 400 гектарах озимі жито і пшеницю, на 70 - кукурудзу на силос, - ділиться керівник господарства. - Зібрали 895 тонн зерна або в середньому по 22,3 центнери з гектара.

Слід зазначити, що успішно справлятися з виконанням чималого обсягу сільськогосподарських робіт полянським хліборобам дозволяє добре збережений машинно-тракторний парк. Нині на їх озброєнні чотири зернозбиральні комбайни, трактори, необхідний причіпний інвентар та вантажні автомашини. Безперечною заслугою В. В. Онищук є те, що за час її головування було придбано три нові трактори МТЗ, а старі утримуються в належному стані. Тому логічно, що в господарстві було успішно завершено жнива та осінні польові роботи, зокрема посіяно 340 гектарів озимих жита і 60 пшениці.

Важливою ланкою у структурі сільгоспвиробництва СФГ «Поляна» є тваринництво, яке найпотужніше серед фермерських колективів району. Нині тут на молочно-тваринній фермі утримують 360 голів ВРХ, з них 208 корів. Для забезпеченості зимівлі худоби хлібороби надбали необхідні обсяги силосу, соломи та сіна, комбікорів.

Працюючи у важких економічних умовах, очолювана Валентиною Василівною СФГ забезпечує стабільною роботою сорок односельчан, які отримують щомісяця відповідну зарплату, мають інші види соціального захисту. Господарство регулярно сплачує належні податки, а також вчасно і у повному обсязі орендну плату орендодавцям землі.

- Які проблеми вас як керівника сільськогосподарського колективу нині непокоять? – запитую у В. В. Онищук.

- У нас такі ж проблеми, як і у всіх аграріїв України. Нормально розвиватись заважають низькі ціни на вирощене зерно, у яке вкладаємо багато матеріальних засобів і праці. Така ж ситуація з молоком. Тоді, як його виробляємо мало, то закупівельники трохи піднімають ціну на цей продукт, а коли після розтелу корів молока вдосталь, то нам пропонують реалізовувати його за низькими цінами. То, як можна за таких умов успішно господарювати!? Складається враження, що наша держава мало цікавиться справами у аграрному секторі, не надає відчутної підтримки фермерським господарствам, які змушені самостійно вирішувати складні проблеми завдяки власному ентузіазму і великим зусил-

лям хліборобських колективів.

- Хотілося б почути вашу, Валентино Василівно, думку щодо встановлення з 1 січня 2017 року мінімальної зарплати у сумі 3200 гривень.

- Час покаже, який позитив принесе це рішення наших високопоставлених осіб. Але відразу видно, що в ньому чимало неоднозначностей. Наведу конкретний приклад. У нашому господарстві є кілька працівників, які з 9 по 13 годину через два дні навантажують на транспорт силос. То чи зобов'язані ми їм за такі обсяги роботи виплачувати щомісяця 3200 гривень? Зрозуміло, що ні. Доведеться писати наказ про те, що ці працівники трудяться за скороченим графіком і відповідно повинні отримувати грошову винагороду за конкретно відпрацьований час.

Навіть у прохолодні зимові дні хлібороби СФГ «Поляна» зайняті на виробництві. Зокрема, частина з них в коморі готує зерно до майбутнього засіву. Адже вони планують навесні посіяти кукурудзу на силос, овес та інші сільгоспкультури, зокрема траву для заготовлі сіна.

Сама ж В. В. Онищук вважає, що нині їй як керівникови і її колегам по хліборобській праці немає як сидіти без діла. Бо в них є чимало конкретних справ, які необхідно оперативно вирішувати. Разом з тим, вона з надією і оптимізмом сподівається на краще в нинішньому році, хоче вірити в те, що наша держава врешті повернеться обличчям до селян – її терплячих, трудолюбивих і надійних годувальників.

Павло РАЧОК.